

tyde, at Eftersynet, over hvis Ufuldstændighed der kan klages, dog egentlig ikke vilde have forebygget saa overordentlig Meget, om det ogsaa havde fundet Sted paa rette Maade. Det er bekendt, at Øvrigheden har Ret og Pligt til at foretage summariske Kasseundersøgelser; men naar nu f. Ex. Manglen væsentlig skulde hidrøre fra, at visse Summer ikke ere førte til Indtægt, saa vilde det summariske Eftersyn ikke have havt Noget at betyde. En saadan Undladelse af at føre Summer til Indtægt er iøvrigt ikke den Mandes Feil, hvis Ulykke har givet Anledning til nærværende Lovforslag. Jeg erkjender med den ærede første Taler, at det er en Svaghed ved Lovforslaget, naar den Sum, der er bragt i Forslag, ikke er sat høiere, end skeet er. Denne Sum er imidlertid fremgaaet af en Forhandling mellem Finantsministeriet og Justitsministeriet, og jeg forbeholder ganske Justitsministeriet Frihed, dersom der skulde fremkomme Endringsforslag i en Retning, der endnu mere kunde fyldestgjøre det Niemed, der ligger til Grund for Lovforslagets Affattelse. Dersom Repræsentationen vil lade Raade gaae for Ret og vise den uheldige Familie større Smødekommen, troer jeg ikke, at det fra Regjeringens Side vil møde særdeles store Vanskeligheder. Naar den ærede første Taler nævnte, at der er Umhyndige, der lide Tab, troer jeg at kunne sige, at heldigviis rammer Tabet ikke særdeles mange Umhyndige, og navnlig rammes Nogle, som maaffee kunne ville bringe Offre, naar Staten tillige vil hde sit Tilskud, saa at Familien kunde blive reddet fra Undergang. Jeg vil henstille til den ærede sidste Taler, om han ikke vil slutte sig til den ærede første Taler, da jeg maa ansee det rigtigst, at Sagen gaaer den Vej, som er antydet af denne, saa at den ikke forhandles i dens Enkeltheder her i Salen. Det er en Selvsølg, at der vil blive givet et Udvalg alle de Meddelelser, der ere nødvendige til at sætte sig klart ind i Sagen.

U. Sage: Den ærede Minister henstillede, om det ikke var det Bedste at lade denne Sag gaae i al Stilhed; jeg formoder, at han derved mener, som den ærede første Taler, at den skulde gaae til et Udvalg. Han antog, at det smerteligt vilde berøre Vedkommende, naar

alle disse Omstændigheder kom offentlig frem; men jeg bilder mig ind, at vi ikke have at tage Hensyn til, hvorvidt Nogen vil blive smertelig berørt i en saa offentlig Sag som denne. Iøvrigt er jo den Mand, for hvem Regjeringen her interesserer sig, nu bleven offentlig nævnt, saa at Sagen for hans Vedkommende er saa offentlig, som den kan blive. Jeg veed ikke, om den ærede Minister meente, at der var Andre, som kunde blive smertelig berørte ved, at han klart og ligefrem besvarede det Spørgsmaal, som jeg tillod mig at stille, nemlig, hvorvidt Tilshynsmændene, naar de bleve dragne frem her, kunde blive smertelig berørte; men i saa Fald have vi ingen Skyld heri, de maae da tilskrive deres eget mangelfulde Tilshyn denne Smerte. Den ærede Minister har talt om, at det ikke var dem muligt at kontrollere, om der var gaaet Summer ind, der ikke vare indførte. Jeg kan ikke dømme om, hvorvidt man burde vide det, før jeg erfarer, hvorledes Tilshynet virkelig er ordnet, men derpaa have vi inlet Svar faaet; et Svar maae vi imidlertid dog have paa det Spørgsmaal, om det var en Pligt for vedkommende Tilshynsmænd til visse Tider at eftertælle Kassen og sammenligne Kassebeholdningen med Mandens Bøger. Var dette Tilfældet, vilber jeg mig ind, at det maatte være umuligt, at der i den lange Række af Aar kunde have fundet de Defraudationer Sted, som her ere oplyste, naar der virkelig havde fundet et Tilshyn Sted, selv om det var mangelfuldt indrettet. Jeg har naturligtviis Intet imod, at Sagen bliver paa det Allergrundigste undersøgt fra vor Side; men endnu har jeg ikke hørt nogen Grund, hvorfor vi ikke skulde vedblive her ganske simpelt og ligefrem at behandle den. Naar den ærede Minister har anført, at ikke særdeles mange Umhyndige ville lide Tab, da er dette maaffee en reen Tilfældighed, som desuden ikke har nogen Betydning her; at en Æneste lide Tab, er allerede nok for ham eller hende. Vi have her at paasee, at Midler, som efter Lovgivningen skulde indbetales visse Steder, ikke letfærdigt bortkomme, saavidt det er muligt at paasee, at de blive tilstede. Jeg gjentager iøvrigt, hvad jeg saa mangfoldige Gange har sagt, at den hele Overformynderindretning lide af stor